

Иисусъ че мѣ доиде часѣ да прѣйде ѿ тоа мѣрѣ ко Ѡцѣ, (показа торжественно) зашо като возлюбѣ свой те, който бѣха въ мѣратѣ, до край ги возлюбѣ:

2 И като киде вечера та, когѣто веке дѣаволо тѣри на сѣрдцѣ то на-Иѣда Гѣмшновѣ Искарѣѡтскѣй, да го предаде:

3 Помѣже знаеше Иисусъ, зашо Ѡцѣ сѣчко мѣ ѣ предаде на рѣцѣ те и ѿ Бѣга ѣ излѣзла, и кода Бѣга ѡиѣва.

4 Стана ѿ вечера та и ѡстави си дрѣхи те: и зема престѣлка и ѡпасѣсе:

5 И послѣ вѣла вода въ ѡмывѣльница та, и начала да ѡмывѣва нозѣ те на-оученицѣ те, и да ги ѡбжрѣсѣва съ престѣлка та, съ коѣто бѣше препѣсанѣ.

6 Доиде прочее при Гѣмшна Петра: а тоѣ мѣ рече: Господи, тѣ ли ще да оумѣнешъ мой те нозѣ;

7 Ѣговори Иисусъ, и рече мѣ: това што правимъ азъ, тѣ го не знаешъ сегѣ послѣ ще да го раздѣнешъ.

8 Рече мѣ Пѣтрѣ: не ще да оумѣнешъ мой те нозѣ во вѣки, ѡговори мѣ Иисусъ: ако не тѣ оумѣемъ, немашъ часть съ мене.

9 Рече мѣ Гѣмшнѣ Пѣтрѣ: Господи, не токму нозѣ

те ми, но и рѣцѣ те, и глава та ми.

10 Рече мѣ Иисусъ: измѣенно нема потреба за мѣенѣ, токму нозѣ те да оумѣе зашо то ѣ сѣчкѣ чѣсти: и вѣе сте чѣсти; но не сѣчки те.

11 Зашо знаеше ѡногова който го предаваше, затова рече: не сте сѣчки те чѣсти.

12 Я когѣто имъ оумѣ нозѣ те, и зѣси дрѣхи те, стѣна пакъ и рече имъ: знаете ли що сотвори хъ вамъ;

13 Вѣе ме выкате оучѣтеля и Господа: и доврѣ говорите: зашо то самъ (такѣ).

14 Ако азъ прочее оучѣтель и Господъ оумѣ хъ ваши те нозѣ, и вѣе сте длжжнѣ ѣдинъ дрѣгимъ да оумѣвате нозѣ те.

15 Зашо то ѡкразъ ви дадохъ да правите и вѣе, какѣто направихъ азъ вамъ.

16 Истина истина ви говоримъ: никѣй рѣкъ не ѣ по голѣмъ ѿ господина своего, нито прѣтенъ ѿ ѡногова който го ѣ прѣтилъ.

17 Ако знаете тѣл (рако-ты), влажѣннѣ сте ако ги творите.

18 Не говоримъ за сѣчки те васъ: зашо то азъ знамъ